

ČÍSLO 7 a 8 – PRÁZDNINY 2016

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

SVĚDECTVÍ CYRILA A METODĚJE

Před třemi měsíci jsem v úvodníku připomenul 17. kapitolu Janova evangelia, v níž Ježíš takto prosí za své učedníky: „Otče svatý, prosím, ... aby byli jedno, jako my jsme jedno, ... aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal, ... aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

První, kdo spolu s Janovým evangeliem přeložil slova této modlitby do našeho jazyka, byl Konstantin, v závěru života v římském klášteře nazývaný řeholním jménem Cyril. Pro zajímavost, do poloviny 19. století byli svatí Cyril a Metoděj označováni staročeskými jmény Crha a Strachota (mylný překlad řeckého Methodios).

Dovolím si citovat také první verše Konstantinova básnického úvodu k evangeliím: „Jak proroci již dříve předpověděli, Kristus přichází shromáždit národy, neboť je světlem celého tohoto světa.“

Podobně jako svatý Pavel pochopili i Cyril s Metodějem, že Ježíš přišel spojit národy v jeden nový lid. Nepracovali ani pro Byzanc, ani pro Řím, ale pro víru v Krista a jednotu národů. Přesto právě v Římě našli pochopení, pomoc a svatý Cyril také místo posledního odpočinku. Navštívíte-li o dovolené Řím, zajděte k jeho hrobu v bazilice svatého Klimenta, najdete ji pár kroků od Kolosea.

Uprostřed „stěhování národů“, které je odedávna součástí života člověka na této zemi, kéž nezapomínáme, že Kristus přišel národy sjednotit, že za všechny zemřel a pro všechny vstal z mrtvých.

Požehnání na závěr poutní mše sv.

Přišel vydat svědectví pravdě, zvítězil nad světem a dává nám pokoj srdce a sílu Ducha Svatého. Jeho světlo svítí všem a je třeba, abychom věřili v moc jeho lásky.

+ P. Petr Šleich

KAPLAN „GENERÁLEM“

Letos k nám na pouť dorazil bývalý lhotecký kaplan a nový generální vikář naší arcidiecéze pater Zdenek Wasserbauer.

P. Zdenek Wasserbauer

Z jeho krásné homilie chci podtrhnout výzvu, abyste se nebáli volat ke svým blízkým nemocným a nemohoucím nás kněze. Pokud víte, že s tím mohou být spojeny nějaké problémy, přijďte se s námi poradit. Vyšetření nebo rehabilitaci blízkého člověka neza-

nedbáme, ale péči o spásu nesmrtelné duše ano?

Na závěr mše svaté pater Zdenek oznámil mé ustanovení farářem v této farnosti na dobu pěti let. Děkuji vám za všestrannou podporu a svěřuji se do vašich modliteb. Protože otce Zdenka mnozí znáte, využili jste možnosti se s ním pozdravit před kostelem a po tom i na zahradní slavnosti. Ta podle vašich reakcí i názoru pastorační rady, byla velmi vydařená. A tak děkuji manželům Váňovým za odvahu vzít na sebe úkol hlavních organizátorů. Bez mnohých z vás by to ale sami nezvládli. Chci také zmínit ochotu a pomoc školky a občanského sdružení rodičů. Během pestrého programu vystoupily děti a rodiny se svými muzikantskými kousky. Uvědomil jsem si, jaký máme ve farnosti velký hudební potenciál, snad ho dokážeme využít. Nové uspořádání občerstvení se ukázalo jako dobré, jen na začátku se nezvládl nápor zájemců, proto příští rok bude toto lépe zajištěno.

P. Jiří Korda

STRACH MISIONÁŘEM A PAPEŽ V KAPLI

Po páté jsme se na Lhotce zúčastnili Noci kostelů a jako jediní jsme se pokusili navázat na loňské Dny víry. Počet návštěvníků Noci byl podobně jako v minulých letech okolo čtyř set. Povídání s režisérem Jiřím Strachem nás mnohé nadchlo. Jak přirozeně, zábavně a přitom tak otevřeně dokázal hovořit o víře, modlitbě, odpuštění a svátosti smíření, Božím milosrdenství, církvi... Myslím, že je třeba si z něj vzít příklad. Kéž bychom

Host Noci kostelů režisér Jiří Strach

my kněží jasněji hlásali Pána Ježíše! Kéž byste se vy, lid Boží, méně strachovali o svou „dobrou pověst“ a svědčili nejen životem, to je snad samozřejmé, ale i slovem, o své víře! Jiřího Stracha potěšila maketa papeže Františka, která zvala na výstavu o současném pontifikovi, natolik, že si foto s ní umístil na svůj facebookový profil. Nebyl jediný, kdo byl nadšený. Někteří jste se mi přiznali, že jste se v prvním okamžiku vyděsili, že na vás z kaple mává skutečný František. Děkuji všem organizátorům, jmenovitě Petru Křížkovi, který moderoval rozhovor s panem Strachem i všechna tři zamyšlení nad křížovou cestou mistra Stádníka. Prokop Jirsa zase stál za organizací Dnů víry. A další z vás pomáhali, někteří podobně jako loni dokonce roznosem koláčků s pozvánkami na autobusových zastávkách. Přednášky i film byly podle mého názoru méně navštívené,

atmosféra však byla příjemná. Na pivo s chlapy zavítali i lidé, kteří v našem kostele nikdy nebyli. Dětský den i žehnání předmětů proběhly podobně jako loni. Budeme rádi za vaše postřehy.

P. Jiří Korda

*Papež František v našem kostele –
– aspoň „jako“*

Foto Eva Kocmanová

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Výuku náboženství v letošním roce v našem kostele navštěvovalo podobně jako loni něco mezi 60 a 70 (počty se průběžně měnily) dětí předškolního a nižšího školního věku (starší se scházejí ve společenstvích). Pro letošek skončila výuka 15. června, děti dostaly vysvědčení a katecheté Jarmila

Klingerová, Terezie Křížková, Veronika Koběřská, sestra Bernarda, pan kaplan Petr a já jim přejeme pěkný čas odpočinku a těšíme se na shledání po prázdninách. Výuka bude příští školní rok probíhat opět ve středu od 16.30, začneme 21. září.

P. Jiří Korda

MLÁDEŽ MÁ ZELENOU!

Také mládeži přejeme krásné prázdniny. Veliké díky Prokopovi Jirsovi a mladým vedoucím jednotlivých společenství. Zhruba něco okolo třiceti mládežníků se schází celkem ve třech

společenstvích. Mládežníci nad dvacet let se již scházejí sami mimo faru. Start jednotlivých společenství se dohodne koncem prázdnin. Připomínám, že naší snahou je, aby mladí podílející se na

vedení společenství absolvovali tzv. animátorský kurz. Jedná se o dvouletou (u salesiánů v Kobylisích) nebo tříletou (v kunratickém Nazaretě) formaci pod vedením duchovních a vyškolených laiků. Pokud víte o někom mezi 16 (15) a 24 roky, koho by mohl animátorský kurz zaujmout, doporučte mu

www.adcm.cz/animatorsky-kurz nebo www.sadba.org/programy/animatori/.

Sice se původně v Kunraticích s otevřením dalšího běhu letos na podzim nepočítalo, ale díky zájmu není vyloučeno, že se nakonec otevře.

P. Jiří Korda

NAŠI BOHOSLOVCI

Petr Burián po ročním pobytu v konviktu („nultý“, formační rok v Olomouci) nastoupil loňské září do kněžského semináře v Praze a zahájil studium na Katolické teologické fakultě. Studijní výsledky dávají tušit, že Petr je poctivý student. Tomáš Sixta konvikt

dokončil v červnu a po prázdninách nastoupí do prvního ročníku v Praze. Tlumochím jejich veliké díky za modlitební, lidskou i finanční podporu. Prosím vytrvejme v modlitbách za ně, i za ty, kteří o podobné cestě uvažují.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

- V uplynulém období **jsme se rozloučili** s paní Jaroslavou Svatoňovou.
- 1. 7.–31. 8. bude **prázdninový provoz**.

- Dne 1. 7. 2016 si připomínáme, že **před pěti lety nastoupil P. Jiří Korda** do naší farnosti.

HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2015

Nemovitosti

Přípravné práce na rekonstrukci kostela a stavbu farního centra nás loni stály celkem cca 1.055.000 Kč. Jednalo se především o vypracování dokumentací pro vydání stavebního povolení. Výdaje na připravované komunitní centrum dosáhly celkové částky 2.521.000 Kč.

Příjmy

Na kostelních sbírkách pro farnost bylo v roce 2015 vybráno 889.500 Kč, 10 % z těchto sbírek se odvádí jako dar do Svépomocného fondu při Arcibiskupství pražském na podporu financování potřeb farností v arcidiecézi, které nemají dostatek vlastních prostředků. V roce 2015 farnost přijala dary od tuzemských fyzických a právnických osob na provozní potřeby farnosti

v celkové výši 494.500 Kč. Sbírký pro Českou biblickou společnost, České katolické biblické dílo a Misijní koláč činily celkem 17.500 Kč.

Dary ve výši 342.500 Kč určené na výstavbu komunitního centra byly zúčtovány do investičního fondu.

Zdanitelným příjmem je zisk z pronájmu místností na faře 24.000 Kč a 14.200 Kč z pořádání plesu. Částka bude použita na provozní náklady farnosti v následujícím roce.

Směřované sbírky a dary

V roce 2015 vybrala farnost při různých sbírkách pořádaných arcibiskupstvím (na charitu, bohoslovce, církevní školství...) 206.334 Kč. Tyto prostředky farnost přeposlala arcibiskupství. Doplatek do Svěpomocného fondu ve výši 38.947 Kč byl odeslán v roce 2016.

Dále farnost darovala různým právnickým osobám na charitní a osvětovou činnost celkem 51.026 Kč. (V této částce není zahrnuta Tříkrálová sbírka, ta se vykazuje samostatně.)

Výdaje

Nejvýznamnějšími výdaji byly: poplatky za plyn a elektřinu cca 218.600 Kč, Katolický týdeník, tiskoviny, učební pomůcky a tisk Věstníku 188.200 Kč, pojištění kostela a auta 72.400 Kč, za bohoslužebné věci (hostie, víno, svíce, květiny, stromky) 57.000 Kč, opravy a udržování kostela a majetku 34.000 Kč, bezpečnostní systém 20.500 Kč, vodné a stočné 20.600 Kč, odvoz odpadu a čištění kanalizace 20.700 Kč. Odvod do mzdového fondu při arcibiskupství a mzdy (regenschori, hl. varhanice) činily celkem 218.100 Kč (odvod činí většinu z uvedené částky).

Akce pro děti a dospělé

Na různé akce pro děti včetně letní chaloupky, na Alfa kurzy, Dny víry, Zahradní slavnost a další akce pro dospělé jsme vydali celkem 95.800 Kč. Rodiče za chaloupku pro děti zaplatili 58.400 Kč. (Příspěvky na různé akce dospělých jsou zahrnuty v drobných darech farnosti.)

Stav na účtech

Bankovní účet České spořitelny ke konci roku 1.517.800 Kč, Bankovní účet Poštovní spořitelny 5.600 Kč, Fio banky 100 Kč, celkem tedy 1.523.500 Kč (loni 1.840.000 Kč).

Farnost nemá žádné dluhy.

Vykázaný zlepšený hospodářský výsledek za rok 2015 činí celkem 312.456 Kč (loni 577.743 Kč). Výsledek vnímám jako pozitivní. Vzhledem k tomu, že farnost vede podvojný účetnictví, výdaje na stavbu komunitního centra nejsou účtovány do nákladů, zvyšují stav účtu pořízení investic. Z tohoto důvodu se zlepšený hospodářský výsledek jeví býti v nesouladu se sníženým stavem finančních prostředků na bankovních účtech. To uvádím pro vysvětlení.

Většina částek je zaokrouhlena. Všechny výše uvedené částky jsou k 31. 12. 2015. S ohledem na ochranu osobních údajů neuvádím některé položky konkrétněji (mzdy, dárce). Ohlášený dar bytu v OV naší farnosti není uveden, protože proběhl až po Novém roce.

Vycházel jsem z podkladů účetní farnosti paní Marie Kervitcerové, které velmi děkuji za její obětavou a nezištnou práci pro farnost. Bližší informace rád poskytnu osobně.

P. Jiří Korda

PETR BURDA: BAVÍ MĚ UČIT SE NOVÉ VĚCI

V nově zvolené pastorační radě farnosti se objevil také dvaadvacetiletý Petr Burda. Vystudoval SPŠ Stavební v Dušní ulici a nyní studuje na České zemědělské univerzitě v Praze.

● **Petře, v každém čísle Věstníku představujeme postupně nové členy farní rady. Jak ses v radě ocitl ty?**

Jmenoval mě do ní pater Jirka Korda.

● **Napřed ale musely být volby a tys musel s kandidaturou souhlasit.**

Souhlasil jsem (*smích*). Docela mě překvapilo, že jsem dostal tolik hlasů. A byl jsem rád, protože jsem chtěl ve farnosti pomáhat.

● **Jak dlouho ministruješ?**
Osmnáct let.

● **Páni! Co tě po těch letech má k tomu, že to stále děláš?**

Mně to totiž pořád baví – můžu se učit nové věci, teď třeba práci s kadidlem; to u nás na Lhotce dělá málo ministrantů.

● **To mě zajímá – prozrad' něco z ministrantské kuchyně: jak na kadidlo?**

Z kadidelnice vyjmu vnitřní nádobu, abych v ní mohl pomocí samozapalovacích uhlíků rozdělát oheň. Když jsou žhavé, vrátím nádobku zpět a mezi uhlíky přihodím kousky kadidla. Je to směs pryskyřice a vonných bylinek. Lze ho koupit i tady v Praze, ale třeba teď při biřmování 29 lidí jsme použili kadidlo dovezené z Jeruzaléma, takové větší kousky. Krásně vonělo – a taky pěkně čadilo.

Ze svých začátků s kadidlem mám i dost úsměvný příběh. Při půlnoční před pár roky, kdy jsem s kadidlem pracoval poprvé, jsme jej rozdělávali s Tomášem Hroudou v místnosti vedle oltáře a odtud jsme ho přinášeli několikrát během mše, když bylo potřeba. Chvilí ještě trvalo, než se lidé po půlnoční rozešli a Jirka se mohl vydat obejít kostel a pozavírat. Nic netuše vzal i za kliku té přípravné místnosti – a v tom se na něj vyvalil obří hustý oblak kouře...

Ministrování mě baví i proto, že se potkávám s malými ministranty. Můžu jim pomoci, něco poradit... Dříve jsem připravoval program na celou sobotu – dopoledne se nacvičovalo v kostele a po obědě jsme hráli fotbal a podobně. O ty úplně nejmenší se teď stará Tomáš Hrouda.

● **Znám tě jako ministranta v neděli na osmé. Tos chodil odmalička na ranní?**

Ano, od čtyř let.

● **S tebou nebyly problémy, že nechceš vstávat?**

No..., mamka mě prostě vzbudila a šlo se. Pak jsem si na to zvykl. Ale je pravda, že tak do čtrnácti let jsem byl na osmé stálým dětským ministrantem sám. ☺ To byla škola! Hodně mě to naučilo. Jak mí vrstevníci časem dorostli do teenagerského věku, začalo jim vyhovovat, když mají po ranní mši víc času, a už nás ráno ministrovalo víc.

- **V kolik hodin musíš přijít do kostela, když je nějaká slavnost a používá se kadidlo, abys ho stihl připravit?**

Tak tři čtvrti hodiny před začátkem. Chodím tak půlhodinku předem, i když se kadidlo nepoužívá. Zvykl jsem si na to v době, kdy tu nebyl Marian a bylo potřeba připravit i jiné věci na mši. Víno, vodu, kalich, misky, neproměněné hostie...

Petr na chaloupce v roce 2013

- **Ministrování ale není tvou jedinou aktivitou ve lhoteckém kostele.**

Ano, měli jsme s mými vrstevníky i prima spolčo. Scházeli jsme pravidelně a taky jsme se stali Jirkovou první biřmovací skupinkou. Kromě různých témat, která s námi probíral, nás taky poslal pomoci sestřičkám, které se starají o bezdomovce. To byl zážitek! Na

jednu stranu nám bylo jasné, že jsou to lidé, kteří pomoc potřebují, zároveň jsme ale někdy museli být i docela rázní, třeba při rozdělování jídla. Teď jsme všichni na vysoké škole nebo pracujeme a na spolčo už není tolik času. Vídáme se jednou do měsíce.

- **Pracuješ, studuješ vysokou školu – a letos ses ke všem svým lhoteckým aktivitám rozhodl rozšířit náš alfatým. Co Tě k tomu přivedlo?**

Pán Bůh mě dokopal...

- **Jojo, na to je specialista!**

On to umí. 😊 Proběhlo to, pravda, ohláškami, ale myslel jsem si, že to není nic pro mě. Jenže mamka pak přinesla z kostela leták...

- **Aha! Tak my jsme nezískali pomocí plakátků jen účastníky, ale i členy týmu!**

Tak nějak. 😊 Poslední neděli před zahájením kurzu jsme o tom mluvili se sestrou Bernardou a ta mě pozvala. Začal jsem se starat o techniku, reproduktory, ale nakonec přišlo tolik účastníků, že jsem spoluvedl jeden z diskuzních stolů.

- **Jaké si odnášíš dojmy po svém prvním ročníku Alfy?**

Úžasné. Mám i srovnání s jinými kurzy, kde se přihlásí do dvaceti účastníků a sotva polovina zůstane až do konce. Nám přišlo přes třicet lidí a přes dvacet z nich kurz dokončilo. Bavily mě přednášky i atmosféra u stolu, mohl jsem být aktivní v diskuzích. Užil jsem si taky sobotní program, kde jsem vedl společnou modlitbu. Absolvoval jsem před časem animátorské kurzy a teď jsem měl příležitost něco z toho uplatnit.

• **Na sobotní program Alfy o Duchu svatém jsi přinesl zvláštní hranatý bubínek, který vypadá jako reproduktor. Víš, že bubnují chlapi zralejšího věku, ale jak jsi přišel k bubnování zamlada?**

Můj brácha je hudebník. Hraje dobře na kytaru, flétnu, zvučil... I já jsem vyzkoušel řadu nástrojů, pořád mě třeba baví foukací harmonika. Hudební nadání máme po tátovi, který má absolutní sluch, ale na nic nehraje. Nebaví ho to. A mě vlastně taky moc ne. Ale bubny, to je něco jiného – má to rytmy, člověk se u toho vybouchá... Bubínek, který máš na mysli, se jmenuje cajon (čti *kachon*,

pozn.red.), a když jsme ho s bráchou objevili, byl úplnou novinkou. Jen jsme se dali do hraní, on na kytaru a já na buben, tatínek s maminkou stáli ve dveřích, ať s tím dáme pokoj, protože mamince z toho ve vitrínkách tancovaly porcelánové panenky... Cajon jsem pak využil při chválách tady na Lhotce, měli jsme takovou hudební partičku.

• **Chvály už v programu farnosti nejsou.**

Ano, už splnily svůj účel. Jeden čas byly ale nesmírně populární, chodila na ně spousta mladých lidí, ale i velká

skupina starších a myslím, že nás to všechny nějak posunulo.

• **To bychom měli hudbu – a co sport nebo další koníčky?**

Sport je mým velkým koníčkem! Na základce jsem šest let hrál florbal, ale když jsem dostal zánět šlach, musel jsem to opustit. Pak jsem hrál volejbal

Petr Burda v diskuzní skupince Alfa kurzu

a beach, chodím lézt na stěnu, zajdu do posilovny, hraju squash a teď i běhám. Nejraději u Vltavy. V dětství mě ohromně bavilo modelářství. Lepil jsem si modely aut, které jsem si před tím sám navrhl a narýsoval.

• **Není k tomu potřeba nelidská trpělivost?**

Je. ☺ Jedny dveře auta jsem dělal třeba tři hodiny. Vydržel jsem u toho i celý víkend, a když bylo autíčko hotové, točila se mu kola, otevíral se kufr, otáčel volant, dveře se daly otevřít... Zkrátka model 1:24.

- **Už začínám chápat, že studuješ dopravní obor.**

Má podle mě velkou perspektivu; dálnice se stavět budou a někdo to musí řídit atd. Teď ale nastupuju do nové práce – jako asistent do mateřské školy. Od nového roku tam také povedu kroužek sportovních her. Jsem rád, bude to zase nová zkušenost.

- **Tebe baví práce s dětmi?**

Zrovna nedávno mi říkal ředitel školy, kde mamka učí, že bych měl být s dětmi, že pro to mám talent. Až jsem sám začal pochybovat, jestli doprava byla správnou volbou. S dětmi už dlouho jezdím například na Chaloupky...

- **Vrchol sezóny tě ale čeká v červenci, setkání mládeže v Krakově.**

Když to P. Jirka ohlašoval a já ministroval, proběhlo mi hlavou: „To pro mě není“. Za týden to bylo v ohláškách znovu, to už mě napadalo jakési „ale“, no a po pár týdnech jsem se rozhodl, že jedu.

A to jsem netušil, že to vlastně budu nakonec celé organizovat (*smích*). Zpočátku se totiž přihlásili jen dva tři lidi, tak jsme s Prokopem (*Jirsou, pozn. red.*) vytvořili událost na Facebooku a taky jsem oslovil mladé lidi na setkání v Kobylisích, obvolával jsem mladé farníky a teď nás jede dohromady sedmnáct. Zodpovědnost za výpravu musí mít někdo plnoletý a z těch jsem byl za kluky v tu chvíli přihlášen jen já, tak na mě spadla role hlavního organizátora. Dokonce se nám podařilo zajistit spaní v rodinách. Pojedeme autobusem společně s výpravou Arcidiecézního centra mládeže Nazaret v Kunraticích.

- **Jak se těšíš na setkání s papežem Františkem?**

Strašně moc se těším! Původně jsem si i říkal, že to pro mě není, že tam bude moc lidí a taky abych nejel sám, ale teď doufám, že si setkání s Františkem, byť i z dálky, moc užiju.

- **Chodím taky na osmou a vždycky vidím v kostele jen maminku.**

Tatínek je nevěřící. Když jde do kostela, tak spíš na Rybovu mši, která se mu líbí. Anebo, jak říká, aby si srovnal myšlenky.

- **Díky rozličným aktivitám už máš v církvi spoustu kontaktů. Kteří lidé tě mimořádně ovlivnili – a čím?**

V útlém dětství mě určitě hodně ovlivnil Otec Vladimír Málek, náš rodinný přítel, který v té době sloužil s kardinálem Vlčkem. Začínal jsem u něj ministrovat u sv. Ignáce na Karlově náměstí.

V ADCM bych jmenoval Lukáše Matyše, pod jehož vedením jsem absolvoval animátorský kurz. Kromě dobrých témat to bylo hodně taky o práci sama se sebou a mě to dost posunulo, změnil mi život. A jeden čas mě ovlivňoval i Tomáš Hrouda. Služebně sice ministruju déle než on (*smích*), ale Tomáš je přece jen starší než já a v mém dětství byl pro mě při ministrování vzorem. No a pak určitě P. Jirka Korda, který mě připravoval na biřmování. Když do farnosti přišel, právě jsem překračoval práh dospělosti, a tak mi mohl leccos svěřit, dal mi šanci. Rozumíme si a občas zajdeme i na pivko.

Připravila Blanka Strouhalová

MILÉ DOZVUKY POUTI FARNOSTÍ A RODIN

Rádi bychom se podělili o radost ze dvou dopisů, které jsme dostali v souvislosti s poutí farností a rodin 30. 4. ke Svaté bráně.

Prvním je poděkování hospicového sdružení Cesta domů. Při poutní bohoslužbě se na pomoc pacientům a jejich rodinám v jejich posledních společných chvílích vybralo 31 091 korun.

Druhým dozvukem je také poděkování, které připutovalo až z Vatikánu. K tomu si dovolím malé vysvětlení. Pastoračnímu středisku Centru pro rodinu pomáhali s přípravou pouti dobrovolníci a mezi nimi nejvíc Jakub Šerých z Modřanské farnosti. Z radosti z vydařené pouti dostal nápad napsat o tom papeži Františkovi. Společně se nám

podářilo nápad uskutečnit. Shodou okolností jsme s manželem hned následující týden odjžděli do Říma, a tak jsme mohli dopis s dvěma fotkami z pouti osobně doručit. Ne sice přímo do vlastních rukou, ale švýcarské gardě u brány Porta Santa Anna.

Poděkování bylo psané jménem všech pražských poutníků, proto odpověď patří také všem putujícím. Se svolením pana Šerých ji zde uveřejňujeme. Komunikace proběhla ve španělštině.

Za PS CPR Jana Šilhavá

*Drahý Svatý otče,
chceme Vám ze srdce poděkovat!*

*V knize proroka Izaiáše je psáno:
Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! (Iz 55,6)*

Tím, že jste vyhlásil Svatý rok Božího milosrdenství a navíc rozhodl o otevření Svatých bran po celém světě, přiblížil jste nám Hospodina ještě více, než kdy jindy. Rozhodli jsme se tuto příležitost nepromarnit a 30. dubna jsme uspořádali v Praze pěší pouť farností a rodin do jedné ze Svatých bran, kostela Nejsvětějšího Srdce Páně.

Hospodin nám žehnal, bylo úžasné počasí a na poutní mši se sešlo kolem 450 věřících.

Jsme Vám vděční za tuto krásnou příležitost a zůstáváme s Vámi v modlitbě!

Za všechny poutníky

Jakub Šerých

SECRETARIA DE ESTADO

PRIMERA SECCIÓN - ASUNTOS GENERALES

Vaticano, 19 de mayo de 2016

Drahý v Pánu!

Pohnut pocity Vaší synovské věrnosti a náklonnosti, bylo pro mne laskavostí informovat Svatého otce o Vašich apoštolských aktivitách.

Jeho Svatost papež František vítá tento projev srdečné blízkosti, a prosí Vás o modlitby za něho a za plody jeho služby svatému Božímu lidu, zatímco on Vám, vaši rodině a vašim blízkým ze srdce uděluje Apoštolské požehnání.

Využívám této příležitosti k vyjádření ujištění o mé úctě a respektu v Kristu.

Paolo Borgia
Mons. Paolo Borgia

FARNOST DOSTALA DÁREK

Poutní slavnost našeho kostela jsme oslavili 5. června při mši svaté, kterou společně s našimi kněžími celeburoval generální vikář pražské arcidiecéze P. Zdenek Wasserbauer.

Slavnostní atmosféru podtrhnul svým zpěvem chrámový sbor, který nacvičil Dvořákovy Biblické písně. P. Zdenek si připravil kázání na texty dané neděle, protože se krásně hodily k oslavě Panny Marie Královny míru. Hovořilo se v nich o vdovách, které se loučily s mrtvým synem. Totéž zakusila i Panna Maria. Pater Zdenek připomněl, že právě roku 1915 v čase první světové války, kdy se mnoho žen loučilo se svými syny, papež Benedikt XV. vložil do mariánských litaní invokaci „Královno míru, oroduj za nás.“

Zkusím připomenout myšlenky, které mě zaujaly. Obě vdovy, ztratily muže a oběma zemřel také jejich jediný syn. Měly právo být zoufalé. „Když se (Ježíš) blížil k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. (Lk 7,12) Naimská vdova Ježíše o nic neprosila, Ježíš jejího syna vzkřísil naprosto ze své vůle. Zastavil ji, aby jí řekl, že do jejího bolu

může vstoupit světlo naděje, že smrt nemá poslední slovo. Kéž bychom se na svých životních cestách nechávali Ježíšem zastavit! Mnozí z nás prožíváme bolestné chvíle utrpení, ale někdy je mnohem horší a tragičtější to, že jdeme se sklopenou hlavou a ničeho si nechceme všimnout. Nejdeme za Pánem se svou bolestí, aby do ní mohl vstoupit svým světlem. Pro Ježíše není typické, že by se nám vlamoval do života. Mnohem přirozenější je, když ho pozveme ve chvíli, kdy nás něco trápí. To, že se u Naimské vdovy Ježíš zastavil a obrátil se k ní, je pro nás úžasný příklad a vzor.

Druhá žena, vdova ze Sarepty, se svým mrtvým synem v náručí nám zase připomíná absurditu starozákonního pohledu, když na Eliáše v zoufalství křičí: „Co ti bylo do mých věcí, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomněl mou nepravost a mému synu přivodil smrt?“ (1Kr. 17,18) Ale i my často

Předání jmenovacího dekretu

Poděkování po bohoslužbě

předpokládáme, že s Božím mužem přichází smrt. Mnozí se bojí zavolat kněze s pomazáním nemocných. Radši si udržujeme od Boha určitou vzdálenost, protože kdyby vstoupil do našeho života, mohlo by se začít něco dít. Proč by to ale mělo být něco zlého? ...

Na závěr poutní mše svaté nám generální vikář P. Zdenek Wasserbauer oznámil: „Rozhodl jsem se, že vám také přinesu dárek. Je to dárek hlavně pro P. Jiřího, ale věřím, že udělá radost i vám:

„Změna ustanovení – s účinností od 1. 7. 2016 vás ve smyslu kánonu 539 kodexu Kanonického práva uvolňuji z funkce administrátora římskokatolické farnosti u kostela Panny Marie Královny míru a současně vás ve smyslu kánonu 522 s účinností od téhož data do 30. 6. 2021 jmenuji a ustanovuji

farářem římskokatolické farnosti u kostela Panny Marie Královny míru Praha Lhotka... Podepsán kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský“

Bouřlivý potlesk mu byl odpovědí. Slavnost pak pokračovala na zahradě CMŠ Studánka, kde se jedlo, pilo, hrálo, zpívalo i soutěžilo.

Chtěla bych moc poděkovat hlavním organizátorům, manželům Váňovým, ale i všem, kdo je v tom nenechali samotné, takže to bylo dílo společné. Bylo to milé setkání, které se nedá úplně zachytit do slov. Spíš se dá zahlédnout z fotografií a vůbec nejlepší je, ho zažít. Kdo jste to nezvládli letos, můžete si rezervovat termín 4. 6. 2017. Bude to velká sláva, protože CMŠ Studánka bude v příštím roce slavit 25. výročí svého založení a naše farnost zase 80. let od vysvěcení kostela. **Jana Šilhavá**

Služba nápadná, méně nápadná a služba téměř neviditelná

Přátelské rozhovory

Foto Jan Šilhavý

POVÍDÁNÍ SE SPORTEM

Církevní mateřská škola Studánka pokračuje ve svém sportovním projektu, který zahájila v září 2015. Na podzim se děti setkaly s vynikajícím hokejistou Viktorem Ujčíkem a olympijskou medailistkou Amálkou Hilgertovou.

Po Novém roce navštívila školku Lenka Marušková, která získala ve

L. Marušková ukazuje střelecké brýle

sportovní střelbě stříbrnou medaili na Olympijských hrách v Řecku. Při tomto setkání děti nejvíce obdivovaly technické vybavení, například střelecké brýle. Mluvili jsme o přesnosti, sebekázni, koncentraci, které při tomto sportu jsou někdy důležitější než fyzická kondice.

V opačném duchu se odehrávalo setkání s předsedou Pražského svazu karate a držitelem mnoha mezinárodních ocenění panem Karlem Keslem „8th Dan“. Nejprve se děti seznámily s historií a duchovní stránkou tohoto sportu. Potom přišly na řadu tréninkové pomůcky a hlavně cvičení, což se dětem líbilo nejvíc.

Při dalším sportovním setkání si přišly na své hlavně děvčata. Každá holčička by chtěla tančit jako princezna se závoji, a to se jim splnilo s Janou Mirjam Křížkovou, zakladatelkou taneční skupiny YALLA. První taneční kroky si vyzkoušeli i kluci.

Zatím poslední sportovní setkání se uskutečnilo na fotbalovém hřišti FC Tempo Praha. Fotbaloví trenéři připravili pro děti skvělé sportovní dopoledne. Děti si prohlédly i fotbalové zázemí, šatny, posilovnu, ale hlavně sportovaly. Kromě fotbalu si vyzkoušely např. lezeckou stěnu, slalom mezi tyčkami, přelézání ale i podlézání překážek a mnoho dalšího.

12. června navštíví děti CMŠ Studánka dostihové odpoledne ve Velké Chuchli.

Setkání se sportovci není jen povídání

„Považujeme za velmi důležité děti seznamovat ze sportem již v útlém věku, a proto jsme se rozhodli připravit tento projekt. Věříme, že když se děti setkají s našimi úspěšnými sportovci, může je to motivovat k vlastním sportovním aktivitám. Chceme našim dětem ukázat rozmanitost sportu, proto jsme do toho projektu zařadili i sporty ne tak masově populární jako např. vodní slalom nebo koňské dostihy atd.“ říká paní ředitelka Vlčková.

Sylva Hurajtová

ODPOLEDNE U KAPLIČKY

V rámci Noci kostelů byla již podruhé otevřená také kaple sv. Bartoloměje v Hodkovičkách u zastávky Černý kůň. Pozvání na „kávu u kapličky“ přilákalo kolemjdoucí, ale i místní obyvatele Hodkoviček.

Celkem se u kapličky zastavilo asi 65 návštěvníků a byla to velmi milá

a osobní setkání. Zájmu se těšila nejen samotná kaplička, která je pozůstatkem dvora špitálu sv. Bartoloměje z 15. století, ale i výstava fotografií z historie kaple a jejího okolí umístěná na paravánu.

Zatímco jinde v 18.00 Noc kostelů začínala, u kapličky v tu hodinu odpoledne vrcholilo mší svatou. Dosud se tu mše slavila jen jednou do roka v souvislosti s poutí ke sv. Bartoloměji.

Výjimečnou událostí se stalo navrácení původního kříže, který byl součástí mobiliáře kaple před 65. lety.

Kříž přivezl a celou historii zájemcům vyprávěl dnes již slepý rodák z Hodkoviček, ak. malíř Zdeněk Jeřábek. Před 65 lety mu byl, coby studentovi, kříž svěřen s tím, aby se pokusil zajistit jeho restaurování. To se mu nepodařilo, protože sám je malíř a grafik, a tak sháněl spolupracovníky. Mezitím ho život zavál na Slovensko do Spišské Nové Vsi a kříž putoval s ním. V době komunismu, byla kaple skladištěm cementu a měla vyvrácené dveře. Kříž

P. J. Pecinovský, malíř Z. Jeřábek a organizátor setkání I. Bažant

nebylo kam vrátit. Pan Jeřábek ale nepřestal na svůj závazek myslet a letos se podařilo domluvit, že kříž přiveze u příležitosti Noci kostelů. Obdivuhodný šestaosmdesátiletý muž s bílou holí to dokázal, a tak mohl P. Josef Pecinovský původní kříž na začátku bohoslužby požehnat. Stejně jako již zrestaurovanou sochu sv. Bartoloměje, ani kříž v kapli běžně nevidíte, bude instalován pouze v souvislosti s poutí ke sv. Bartoloměji.

Jana Šilhavá, foto Jan Šilhavý

PŘEDNÁŠKOVÉ ODPOLEDNE

Víkend víry měl v sobotu atraktivní přednáškový program. Ve dvě hodiny odpoledne přijeli na Lhotku ostřílení přednášející Hana a Petr Imlaufovi, kteří se společně s námi přišli zamyslet nad otázkou, jak udržet dobrý manželství vztah a zabránit jeho zevšednění. Brzká odpolední hodina pěkného dne negativně poznamenala účast. Přednášející se však i našemu malému hloučku věnovali s plným nasazením. Bylo vidět, že jsou na sebe výborně vy-

ladění. Z jejich povídání mě nejvíc zaujala důrazná rada vyhradit si na společné povídání

Petr a Hana Imlaufovi,

a sdílení (ideálně u skleničky vína) pravidelný den v týdnu, což oni sami prý skutečně dělají. Pobavil mě dodatek Petra Imlaufa, že muži prý na nápad snáze přistoupí, když se toto sdílení nazve „plánováním“! Také se mi líbil výraz „laskavá pravdivost“, kterou přednášející doporučovali jako nejlepší rovinu partnerské komunikace.

Na přednášku Dana Drápala z Generace 21 o možnostech hranicích pomáhání uprchlíkům už přišlo o něco více lidí a prý byla také inspirativní.

Dorazila jsem znovu, když se v kapli mikrofonu a vyhrazeného času ujala sestra boromejka Angelika Ivana Pintířová. Zнала jsem ji jen z doslechu a chtěla jsem vidět, jak působí v osobním kontaktu. Nebyla jsem zklamaná. Na začátku nám pustila dokumentární film o životě tří boromejek tří generací, nazvaný Slib milosrdenství, který velice

zdařile a podle sestry Angeliky i s překvapivě hlubokým vhledem v roce 2015 natočila trojice mladých amatérských filmařů. Poté fascinujícím způsobem a s milou bezprostředností vyprávěla o své práci s drogově závislými chlapci. Mluvila o vážných tématech jako je tristní rodinné zázemí kluků nebo potřeba vymezovat jim hranice, ale neošidila nás ani o úsměvnou historku o tom, jak se tvářili pacienti v čekárně pelhřimovské nemocnice, když vešla

Dan Drápal, sr. Angelika

podivuhodná trojice: kluk s visacím zámkem v uchu a pankáčským čírem, sestra v hábitu a je-

den romský klučina. Sestra Angelika tuto službu dělá už deset let proto, že drogové závislosti, týrání, zanedbávání a dospívání bez hranic, jejichž oběti tihle kluci jsou, považuje za „mor dneška“. Velice hezky vzpomínala na poslední dny Václava Havla, který podle ní odcházel ze života s nesmírnou pokorou a vyrovnaností. Odpověděla i na dotaz, jak se jí pečovalo o Miloše Zemana. Velice trefně vystihla něco podstatného: nejlepší stránky pana prezidenta se vyjevily ve chvíli, kdy si uvědomil, že je najednou v situaci, kdy mu ani nikdo nepodlézá, ani se s ním nikdo nekonfrontuje, a nesmírně se mu ulevilo. Věřím, že setkání s milosrdenstvím boromejek, svědčícím tak silně o Kristově lásce, zanechá semínko v každém pacientovi, o kterého pečují.

Lenka Kapsová

CHLAPI: VÍRA NENÍ PRO BAČKORY

Po loňských Dnech Víry jsme byli letos znovu osloveni, abychom jako chlapi zorganizovali, v rámci letošního Víkendu víry, večerní akci „Víra není pro bačkory! – chlapi zvou nejen chlapy na zahradní akci“.

Tož jsme řekli ano. ☺ Po loňském dlouhém a důsledném plánování jsme si jednotlivé úkoly rozdali takřka suverénně během našeho pravidelného setkání v pondělí večer. Nakoupilo se pivo, špekáčky, chleba, hořčice, křen a kečup a samotná příprava akce na zahradě u garáží zabrala něco přes hodinu. S pomocí našeho farního dvorního tiskaře Jiřího Šárky jsme vyrobili několik velkoplošných plakátů, které zvaly kolemjdoucí ze všech stran našeho kostela k zaskočení „na jedno“.

Také se nám velmi osvědčilo osobní pozvání, kdy některý z chlapů, který zrovna nemá co na práci, vyjde před vrata zahrady a osobně pozve kolemjdoucí. Letos jsme se tak např. seznámili s jednou milou mladou rodinou s malou holčičkou, která občas zavítá na naši mši sv. upravenou pro děti nebo s partou mladých bulharských mladíků, kteří zde pracují a rozhodli se zde trvale žít. Následné osobní rozhovory byly nesmírně obohacující pro všechny z nás.

Navštívilo nás přibližně dvacet lidí, z nichž někteří jsou našimi farníky. Někteří z našich hostů se k nám přesunuli z filmového večera, kde shlédli film „Poslední vrchol“. Celkem se nás i s hosty sešlo něco přes třicet, možná

i mírně přes čtyřicet. Nikdo z nás však účastníky přesně nepočítal.

Bohužel se nám nepodařilo společně si zabubnovat, protože většina chlapů nepřinesla buben, čehož jsme využili my ostatní (2, slovy dva ☺) a v noci jsme si zabubnovali alespoň v prázdném tichém kostele. Bubnování jsme spojili i s krátkou modlitbou s díky za vydařenou akci.

Zbylé špekáčky a chleba, kterých mohlo být asi dvanáct košů ☺, jsme přenechali maminkám, které je bez zbytku využily druhý den, kdy kolem kostela probíhal „Dětský den

s biblickými úslovími“, při němž došlo i na opékání buřtů. Pivo jsme si zas mohli společně dopíjet po nedělní mši sv. v 10 h společně se členy Ztracené kapely.

Děkujeme všem, kteří se na organizaci Víkendu víry podíleli, kteří nás podpořili i všem, kdo dorazili. Byl to krásně strávený sobotní večer.

Tomáš Hrouda

Chlapi zvali tradičně na pivo zdarma

BIBLICKÁ ÚSLOVÍ

Součástí víkendu víry byl také dětský den – odpoledne v kostele a jeho okolí. Děti dostaly plánek s vyznačenými stanovišti, kde díky známým biblickým úslovím mohly víc poznávat Boha a jeho dobrotu. Možná i vás starší zajímá, jaká úsloví běžně používáme.

ZAČÍT OD ADAMA (Gen 1,7)

se používá, když chceme zdůraznit, že se začíná od úplného začátku.

Biblický příběh o tom, jak vznikl svět, není popisem, jak to přesně bylo. Jde v něm hlavně o to, že to byl Pán Bůh, kdo stvořil svět, a že ho udělal krásný a dobrý. Nejdřív stvořil den a noc, měsíc a slunce, vodu, rostliny, zvířata... prostě všechno, co kolem sebe vidíme. Ale pořád nebyl spokojený, pořád mu něco chybělo. Až když stvořil Adama – prvního člověka, viděl, že už je všechno hotové. Děti vytvářely-modelovaly Adama z vlastnoručně vyrobeného těsta.

STARÝ JAKO METUZALÉM (Gen 5, 27)

To říkáme o někom nebo o něčem, co je už opravdu hodně staré. Metuzalém je nejstarší Biblickou postavou – uvádí se, že mu bylo 969 let! I o dalších postavách je uvedený podobný věk – např. Adam se prý dožil 930 let.

Někteří vědci se domnívají, že lidé kdysi mohli roky počítat podle měsíce – takže jeden rok trval jen měsíc. To by znamenalo, že se Metuzalém dožil asi 78 let.

Děti s nasazenými brýlemi, aby viděly jako starší lidé, navlékaly korálky a skládaly puzzle.

HOTOVÝ BABYLON (Gen 11, 1–9)

Je všude tam, kde je hodně hluku, lidé mluví jeden přes druhého a nikomu

MÍT SE JAKO V RÁJI

(Gen 2)

V ráji prvním lidem vůbec nic nechybělo, protože Bůh chtěl, aby lidé byli šťastní; neznali bolest, nepřátelství, nic, co by jim kazilo radost. V Bibli je to popsáno tak, že tam byla spousta krásných stromů s výborným ovocem. A tak děti lezly na strom a snažily se zapamatovat si co nejvíc druhů ovoce, které na něm viselo.

Ve lví jámě

není rozumět. V Bibli najdeme příběh o lidech, kteří si řekli, že postaví věž vysokou až do nebe – aby mohli být jako Bůh. To ale člověk být nemůže, a tak Bůh způsobil, že najednou začal každý mluvit jinou řečí, vzájemně si nerozuměli a nemohli pokračovat ve stavbě. Té nedostavěné věži pak lidé začali podle Bible říkat Babel, což znamená něco jako „blábol“, protože při její stavbě lidé začali nesrozumitelně blábolit. Děti se dostaly až na kůr, kde stavěly co nejvyšší věž z kostek.

Mít se jako v ráji

LEŽÍ JAKO LAZAR

(Lk 16, 19–31)

Lazar bylo kdysi obyčejné křestní jméno a Ježíš vyprávěl svým přátelům příběh o Lazarovi, který byl chudý, hodně nemocný a neměl vůbec nic – vlastně to byl bezdomovec. Nedokázal pořádně chodit, a tak ležel na zemi na ulici. Po smrti ho ale Bůh vzal k sobě do nebe, kde už necítil vůbec žádnou bolest. Děti si vyzkoušely, jaké to je být jako lazar a jezdit na invalidním vozíku.

hození do jámy plné hladových lvů. V Bibli najdeme příběh, kde král Dargaveš na měsíc zakázal všem lidem

Jako lazar

BÝT V JÁMĚ LVOVÉ

(Dan 6, 4–24)

Jako v jámě lvové se ocitá člověk, který je ve velkém nebezpečí. Kdysi se zločinci trestali tím, že byli

Jak vidí člověk starý jako Metuzalém

v království modlit se ke komukoliv kromě něj. Kdo by zákaz porušil, měl být vhozen do lví jámy. Tehdy žil muž jménem Daniel, který věřil v Boha a dál se k němu modlil. Byl za to vhozen do lví jámy, kde strávil celou noc. Ráno dal král odvalit těžký kámen a zjistil, že se Daniela lvi ani nedotkli, protože mu Bůh poslal anděly, kteří ho před lvy chránili. Děti měly nakrmit lva házením míček do lví tlamy.

Když děti oběhly všechna stanoviště a splnily všechny úkoly, dostaly kartičku, kterou přivázaly na balonek s heliem a mohly ho vypustit do světa. Dál dostaly poukázku na buřt, který si mohly opécti na ohni za kostelem, biblické křížovky, záložku s minipříběhem a lízátko. Možná mohlo přijít dětí a rodičů ještě víc, ale i tak byl kolem kostela pěkný cvrkot.

Podle instrukcí Jany Jirsové (jš)

Posezení u táboráku na farní zahradě Foto Martin Valent

LIBERALISMUS VERSUS SOCIALISMUS

V práci u oběda jsme se bavili o tom, jak hodně má stát přikazovat občanům to či ono, včetně věcí v zásadě rozumných, jako je např. nošení reflexních prvků chodci, kteří jdou potmě po silnici. Je to klasické dilema, na které odpovídají jinak liberálové a jinak socialisté.

Myslím, že stojí za to si uvědomit, jak podobné otázky ve vztahu k člověku řeší Bůh: radou (např. příkázáními), upozorněním či varováním (ve svědomí) a plným respektováním naší svobody. A my bychom občas rádi, aby nás Pán Bůh neomezoval; a jindy zase, aby tu svobodu (hlavně druhých) tolik nerespektoval...

Při odchodu z jídelny pak jeden kolega prohlásil, že je opravdu otázkou, zda je důležitější jednatlivec nebo společnost? Na to jsem bez přípravy odpověděl, že toto řeší geniálně křesťanství: ve středu Boží pozornosti je konkrétní člověk, který je však souzen podle svého vztahu k ostatním lidem. Nato další kolega řekl, že on, ač bezvěrec, tohle na křesťanství velmi oceňuje a obdivuje.

Nejsem moc pohotový diskutér, a ta odpověď mě samotného překvapila. Dodatečně jsem si vzpomněl na Václava Klause, který v devadesátých letech myslím výrazně pomohl zmenšení vlivu KDU-ČSL tím, že vnesl do politiky pravolevé vidění: buď svoboda s ODS, nebo etatismus s ČSSD (*pozn. red.: etatismus je zdůrazňování aktivních*

zásahů státu do života společnosti); třetí (nekomunistická) cesta prý neexistuje. I když zůstanu na čistě teoretické rovině a abstrahuji od reality našich poměrů, není to pravda. Existuje cesta, vycházející ze sociální nauky církve, která propojuje individuální svobodu a odpovědnost se vzájemnou solidariitou. To samozřejmě klade důraz na morálku; v první řadě politiků, pak orgánů státní správy, ekonomických subjektů a všech občanů. Protože však politiky volíme my občané, je to uzavřený kruh, jehož pozdvihnutí jde ztěžka a pomalu. Nevzdávejme to však, budme křesťany všude, i v zaměstnání a při volbách.

Tím nemyslím, že bychom měli vždy volit lidovou stranu – zvláště při volbách do krajských a místních zastupitelstev může být nějaká regionální koalice lepší – ale určitě nevolme s davem a zajímejme se, zda kandidáti KDU-ČSL zastávají křesťanské postoje a morálku. Podle možnosti je v tom i podporujme, aby neměli pocit, že bez populismu nemohou uspět.

Jiří Vavřík

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

VNOUČATA MĚLA DOBRÝ NÁPAD

Paní Annu máme v péči už několik let, má Alzheimerovu chorobu středního stupně. Její manžel Radek se o ni velmi pečlivě stará, doslova ji na rukou nosí.

Vlastně se něj často zlobíme, protože pečuje až moc. Marně mu vysvětlujeme, že by lépe udělal, kdyby ji nechal, aby se i nadále podílela podle svých schopností na vedení domácnosti. On nás neslyší a točí se kolem manželky celý den. Nenechá ji dělat vůbec nic a její stav se tak rychle prohlubuje.

Pan Radek je velmi kreativní, neustále nás něčím překvapuje. Teď v červnu nám sdělil, že pojedou s manželkou k moři do Chorvatska. Byli jsme z té informace v šoku. Naši pečovatelé si s nedůvěrou prohlíželi stoleté auto, kterým manželé chtěli jet. Panu Radkovi k osmdesátce mnoho let nechybí, nemluví žádnou cizí řečí a celou cestu plánoval řídit sám. Paní Anna se ztratí v ulici, kde žije posledních padesát let. Jak zvládne neznámé prostředí v cizí zemi, jsme raději ani nedomýšleli. Hučeli jsme do pana Radka střídavě všichni, ale on si stál na svém. Přesvědčovali jsme ho, aby s sebou vzal někoho z jejich rozvětvené rodiny. Vše marné. Naložil manželku do auta a odjel směr ostrov Rab. Tak jsme se celou sobotu za ty dva odvážlivce modlili.

V pondělí nám telefonovala vnučata obou manželů. Prarodiče dojeli bez nehody do hotelu, děti mají tajný plán a chtěli nás varovat. Chtějí babičce a dědovi připravit překvapení. Manželé mají starou fenku Britu, veterinář jim sdělil, že další zimu nepřežije. Vnuča-

ta se složila a mají zamluvené odrostlé štěně stejného plemena. Chtějí ho v domku přivyknout, zatímco budou babička s dědou u moře. Myslí si, že štěňátko udělá radost všem třem stařečkům, tedy babičce, dědovi i jejich fence. Na podzim prarodičům pomůže, aby se přenesli přes ztrátu milovaného psa. Ještě ten samý den se malý labradorek uvelebil v pelíšku na dvorku našich klientů pod pečlivým dozorem Brity a nejstarší vnučky. Vnučata se u pejsků střídala celý týden a štěňátko se spokojeně zabydlelo. Brita skutečně ožila. Naši klienti se v pořádku vrátili, naše modlitby byly vyslyšeny. Doma našli krásné štěňátko, pár loužiček a hromadu rozkousaných bot. Do pejska se okamžitě zamilovali. Děti měly výborný nápad, který dokázaly realizovat bez pomoci dospělých a současně ukázaly, jak moc jim na babičce a dědovi záleží.

Naše charita má novou stránku na facebooku, najdete ji na adrese: www.facebook.com/charitapraha4. Najdete tam aktuality a zajímavosti z naší činnosti a rubrika „střípky z terénu“.

Přeji vám požehnané léto.

Eva Černá

Tak pozor, tady to je moje území

PLÁNUJEME

20.–31. 7. – Světové dny mládeže –
– Krakov 2016, setkání s papežem Františkem více na internetových stránkách krakov2016.signaly.cz

28. 7., 28. 8. – modlitba za národ, Svatováclavská kaple chrámu sv. Víta v 16.15.

7.–20. 8. – letní chaloupka – Stařeč u Třebíče je určena pro děti, které vyšly z 1. třídy ZŠ do 15 let. Ostatní informa-

ce najdete v přihlášce na webu lhotec-kafarnost.cz

1. 9. – zahájení školního roku spolu s dětmi, rodiči a personálem CMŠ Studánka – pozor zahajovací mše začíná až **od 8.30 h.**

4. 9. – mše sv. v 10 h. bude upravená pro děti s požehnáním aktovek a školních pomůcek.

21. 9. – zahájení výuky náboženství

VYUŽÍT KAŽDÝ DEN

„Život můžeš žít jenom dvěma způsoby. Buď jakoby nic nebylo zázrak, nebo jako-by všechno bylo zázrak.“ **Albert Einstein**

Když zázraky očekáváte, budete je kolem sebe také vidět. Pokud žijete tak, jako by vše bylo zázrak, bude pro vás radostným zázrakem už to, že jste na světě. Každý sluneční paprsek, letní bouřka, vítr ve větvích stromů, předení kočky, úsměv vašeho bratra, smích dobrého přítele, dobré jídlo, čokoládové bonbony...

Podnět na prázdniny: Budu vnímat zázraky kolem sebe.

Podle knížky Pamelý Espelandové a Rosemary Wallnerové: Využit každý den, vydalo nakl. Portál, 1997.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhoteca.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Macek a Kusala, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 26. 6. 2016.
Uzávěrka příštího čísla je **13. srpna 2016**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.